

6. Veľkonočná nedeľa C

*Nech sa nevzrušuje vám srdce a nestrachuje.
Svoj pokoj vám dávam. (Jn 14,27)*

Prvé čítanie

Skutky apoštolov 15,1-2.6.22-29

Niektorí, čo prišli z Judska, poučovali bratov: "Ak sa nedáte obrezať podľa Mojžišovho zákona, nemôžete byť spasení."

Ale Pavol a Barnabáš im rázne odporovali a prudko sa s nimi hádali. Preto sa rozhodli, že Pavol s Barnabášom a niektorí ďalší z nich odídu s touto spornou otázkou k apoštolom a starším do Jeruzalema.

Apoštoli a starší sa zišli a skúmali túto vec.

A spolu s celým cirkevným spoločenstvom rozhodli, že spomedzi seba vyberú niekoľkých mužov a pošlú ich s Pavlom a Barnabášom do Antiochie. Vybrali Júdu, ktorý sa volal Barzabáš, a Sílasa, popredných mužov medzi bratmi a po nich poslali tento list:

"Apoštoli a starší, vaši bratia, pozdravujú bratov z pohanstva v Antiochii, Sýrii a Cilícii!

Počuli sme, že vás niektorí, čo vyšli od nás, znepokojili a pletli vám hlavu svojimi rečami, hoci sme im nedali nijaké poverenie. Preto sme sa zhromaždili a zhodli, že vyberieme mužov a pošleme ich k vám s naším drahým Barnabášom a Pavlom, ľuďmi, ktorí svoj život zasvätili Menu nášho Pána Ježiša Krista. Vyslali sme teda Júdu a Sílasa a oni vám to vysvetlia aj ústne.

Duch Svätý a my sme totiž rozhodli neklásť na vás nijaké ďalšie bremeno okrem tohoto nevyhnutného: zdržovať sa mäsa obetovaného modlám, krvi, udusených zvierat a smilstva. Ak sa budete tohoto chrániť, budete konať správne. Majte sa dobre!"

Druhé čítanie

Kniha zjavenia 21,10-14.22-23

Anjel ma v duchu preniesol na veľký a vysoký vrch a ukázal mi sväté mesto Jeruzalem, zostupujúce z neba od Boha a ožiarené Božou slávou. Jeho jas bol ako jas najvzácnejšieho kameňa, ako krištáľovo čistý jaspis. Mesto malo mohutné a vysoké múry s dvanástimi bránami. Na bránach bolo dvanásť anjelov a napísané mená dvanástich kmeňov synov Izraela. Tri brány boli od východu, tri brány od severu, tri brány od juhu a tri brány od

západu. A múry Mesta mali dvanásť základných kameňov a na nich mená dvanástich Baránkových apoštolov.

Ale chrám som v ňom nevidel, lebo jeho chrámom je Pán, Boh, Všemohúci, a Baránok. A Mesto nepotrebuje svetlo slnka ani svetlo mesiaca, pretože ho osvetľuje Božia sláva a jeho svetlom je Baránok.

Evanjelium

Ján 14,23-29

Ježiš povedal svojim učeníkom: "Kto ma miluje, zachová moje slovo; i môj Otec ho bude milovať, prideme k nemu a budeme uňho bývať. Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová. A slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale slovo Otca, ktorý ma poslal.

Toto som vám povedal, kým som ešte s vami. Ale Zástanca, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom Mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.

Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam; nie ako ho svet dáva, ja vám ho dávam. Nech sa nevzrušuje vaše srdce a nestrachuje. Počuli ste, že som vám povedal: 'Odchádzam, a vrátim sa k vám!' Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že idem k Otcovi; lebo Otec je väčší ako ja. A povedal som vám to teraz, prv, než sa to stane, aby ste uverili, keď sa to stane."

Na zamyslenie

Kresťanská viera sa často spája predovšetkým s dodržiavaním článkov viery. Bez toho, že by sme teológii ako vede chceli ubrať na význame, je naša kresťanská viera v prvom rade, skôr ako sa stáva článkom viery a vedou, stretnutím s Ježišom Kristom. Stretnutie s Kristom sa uskutočňuje predovšetkým počúvaním Božieho slova a jeho dodržiavaním.

V modlitbe dňa dnes prosíme, aby veľkonočné tajomstvo nás sprevádzalo po celý život, a aby ho neustále premieňalo. Ten, kto skutočne načúva, neotvára tak len svoje ucho, ale seba samého. Prijíma počuté do seba a necháva tak premieňať svoje myslenie a konanie. Pri našich snaženiach, pri našej námahe počúvať srdcom a podľa toho žiť, nie sme odkázaní len sami na seba. Ježiš vie, že toto nedokážeme vlastnými silami a preto nám prisľúbil pomoc. Táto pomoc je Sv. Duch. Jeho ovocím je vnútorný pokoj.

"Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo; ... Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová." Ježiš sa nedíva, nehodnotí nás podľa mimoriadnych výkonov, ale podľa nášho srdca, ako bdie. Hľadá na to, či sme otvorení pre konanie Sv. Ducha, či máme v sebe preňho a pre Jeho slovo priestor.

To, akým spôsobom prijímajú ľudia Božie slovo, ako podľa neho konajú, a či sa nám ich konanie zdá byť správne alebo nie, už nepotrebujeme hodnotiť. Všetko hľadanie, všetky otázky a boje, aj keď sa na prvý pohľad javia ako protikladné, to všetko sa stráca v Božej veľkosti. Naším nebezpečenstvom je vždy naše mudrovanie, tvrdosť srdca a netolerancia, ktoré umlčujú Ducha. Pritom nám možno chýba len poznanie, že sme neustále nesení Bohom, v ktorom má svoje miesto nielen množstvo, ale aj protiklad! Aj keď všetci prijímú toho istého Ducha, Kristovho Ducha, mnohé životné cesty môžu byť napriek tomu rozličné.